

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Oluf Jensen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt. Dagsordenen for Tingets næste Møde, som afholdes Fredag den 15. December Kl. 1 $\frac{1}{2}$, er følgende:

1) *Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Rentebevillinger.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 121 af 20. April 1906 om et midlertidigt Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. v. af 29. December 1857.

Mødet hævet Kl. 2 $\frac{15}{15}$.

24de Møde.

Fredag den 15. December, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Rentebevillinger.

Formanden: Hertil foreslaas: *Jørgen Berthelsen, Dalsgaard, Hartz, Hey, Oluf Jensen, Johnsen, P. Nielsen, Sylow og Vejstrup.* Dersom ingen udtaler sig derimod, betragter jeg disse Medlemmer som valgte. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 121 af 20. April 1906 om et midlertidigt Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. v. af 29. December 1857.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3697.)

Sagen sattes til Forhandling.

Pagh: Det foreliggende Lovforslag har en lille Historie, hvis Hovedpunkter jeg tror, det ved nærværende Lejlighed kunde være ganske rigtigt at genopfriske i ærede Medlemmers Hukommelse.

De Regler, der gælde med Hensyn til Beværtervæsenet i Danmark, indeholdes i Næringsloven af 1857, der har faaet en Forandring ved Loven af 23. Maj 1873. Efter Næringsloven var det tilladt i Købstæderne at oprette lige saa mange Beværtninger, som man havde Lyst til, men ved den sidstnævnte Lov blev der givet Kommunalbestyrelserne i Købstæderne Tilladelse til ved Vedtægt at begrænse og fastsætte Antallet af Beværtningerne. Imidlertid fandt de beværterborgerskabsøgende snart en Vej, hvorved de kunde omgaa denne Indskrænkning. Der var nemlig ikke gjort nogen Indskrænkning med Hensyn til Gæstgiverier, og i Stedet for at løse Beværterborgerskab, hvilket altsaa havde sine Vanskeligheder, løste man Gæstgiveribevillinger og fik paa den Maade lavet en Beværtning. Man var først tilbøjelig til at mene, at man ved at løse Gæstgiveribevilling ikke erhvervede Ret til at beværte andre end tilrejsende, dem, som herbergeredes i vedkommende Gæstgiveri, men ved en Højesteretsdom blev det konstateret, at en saadan Indskrænkning ikke var gyldig, og man kunde altsaa paa et saadant Gæstgiveriborgerskab drive en formelig Beværtning. Da den i 1903 nedsatte Ædruelighedskommission nærmede sig Afslutningen af sine Forhandlinger, henvendte den sig til Ministeriet med en Henstilling om, at der under Hensyn til, at der kunde ventes indskrænkende Bestemmelser vedrørende Adgang til at drive Beværtning, maatte blive truffet en Lovforanstaltning, hvorved der blev sat en Stopper herfor, idet Kommissionen gjorde gældende, at Hensigten med det Forslag, Kommissionen eventuelt vilde komme med, netop var en Begrænsning af Beværterantallet, og den Hensigt vilde jo noget blive lammet, hvis der kort forinden var løst et stort Antal af disse